

Els membres fundadors d'Asinco Asesores, Joan Conrad Abenoza i Joan M. Garriga, són dos amics que es complementen a la perfecció a l'hora de solucionar els temes de crisi empresarial que tracten. Asseure's davant d'un comitè d'empresa —amb els quals al llarg dels anys s'ha aconseguit una bona relació— fa que es pugui analitzar molt bé la problemàtica del món del treball al nostre país: **"Els comitès es nodreixen d'un percentatge molt elevat de gent excel·lent. El problema és que una minoria pot manipular la voluntat de la majoria. Un dels exemples més deplorables és el dels empresaris desaprensus que s'aprofiten de la situació dels immigrants. La persona que està aquí ha de gaudir de les mateixes condicions que nosaltres. Els drets dels immigrants són indiscutibles, si bé també és totalment necessari establir un control adequat sobre la immigració i les condicions per obtenir el permís de treball i la residència legal al nostre país."** Ells es troben al mig dels conflictes laborals i la seva funció és ser mediadors. Sempre busquen les possibilitats d'acord, **"però cal ser dur quan la posició en fals és la de la part social, i fer reflexionar la part econòmica quan la injustícia ve d'aquesta banda."** De vegades, els problemes es generen per desconeixement. Per això s'ha de potenciar la comunicació entre l'empresari i el treballador. **"Normalment hi ha una predisposició perquè la relació personal sigui bona, i ho és. Però a l'empresari encara li costa acceptar com n'és d'important la comunicació amb l'empleat. Li falta aplicar bé els recursos humans dins la pròpia empresa. Les multinacionals ho estan fent, potser una mica massa fredament i de cara al rendiment del treballador, però els funciona i això és el que fa falta als empresaris d'aquí."**

Paradoxalment, els petits i mitjans empresaris absorbits per multinacionals es troben sovint que els assumptes de recursos humans esdevenen responsabilitat seva. La companyia pren totes les decisions i l'empresari és el manufacturer que ha de respondre davant dels treballadors. Joan M. Garriga i Joan Conrad Abenoza consideren que **"les grans empreses multinacionals dominen el mercat mundial, tenen un gran poder de decisió, i la petita i mitjana empresa es mou a remolc. Però això no vol dir que aquest tipus de negoci no pugui prosperar. L'empresari és aquell que té la imaginació suficient per a adaptar-se a les situacions i per això sempre se'n pot sortir. No hem d'oblidar que la mentalitat de les multinacionals és, sobretot, capitalista, i aquí és on rau la diferència entre ambdues, l'esperit és diferent."** I això fa recordar que en l'evolució del sector tèxtil a Sabadell, els empresaris que van reeixir **"van ser els qui van saber trobar nous productes i tècniques innovadores, els qui tenien mentalitat empresarial. Molts van creure que podien ser industrials i es van endinsar en aquest món sense l'esperit necessari. Interessava més el guany per ell mateix que no reinvertir-lo en millores. Quan es va tenir la possibilitat de renovar la indústria, no es va saber aprofitar. I quan se'ls va oferir de costejar les indemnitzacions si ple-gaven, molts s'hi van apuntar. Van sobreviure els qui realment eren bons empresaris."** Al llarg de la seva trajectòria professional aquesta assessoria sabadellenca ha viscut de prop els canvis de la nostra societat en temes laborals. Un dels assumptes més problemàtics és l'acomiadament: **"El treballador no pot viure amb la intranquil·litat que suposa que l'empresa el pugui despatxar en qualsevol moment. Això s'ha pal·liat fent**

pagar indemnitzacions, i no és el millor sistema. Tot està burocratitzat de tal manera que, qui sap els trucs, és qui més es beneficia d'aquestes situacions. S'han ensenyat molt bé els drets, però s'han oblidat les obligacions. Un bon treballador, que porta tota la vida treballant bé per a una mateixa empresa, a l'hora de la jubilació cobra el mateix que un altre que ha estat despatxat per incompetència voluntària. A més, tenim una democràcia dèbil que no s'atreveix a fer el que cal. La por dels polítics a perdre vots fa que es mantingui un sistema que protegeix la manca de responsabilitat dels treballadors, i així la responsabilitat ha perdut el seu valor."

Defineixen la seva feina com de renovació constant, i l'actitud és sempre la del progrés. Però saben que moltes de les lliçons que van aprendre al principi encara són vàlides avui. És la filosofia d'anar endavant aprofitant les coses bones del passat; un punt de vista que històricament no ha estat gaire popular: **"Quan, per exemple, es van apujar els sous dels aprendents de manera desmesurada, ja no hi va haver una diferència significativa entre el que s'havia de pagar a un oficial i a un aprendent. Això va comportar que els empresaris deixessin de contractar aprendents, i el sistema es va desmuntar. L'estructura interna d'abans de la transició funcionava molt bé però no es va saber aprofitar i tots hi vam perdre."**

Un empresari és una persona que aporta molt d'esforç personal a la seva tasca i, sovint, aquesta dedicació no es tradueix en compensacions. D'aquí neix la necessitat de contactar amb gabinets com Asinco Asesores: **"Cada vegada es sol·licita més ajuda a empreses com la nostra. Acostumem a parlar amb el llenguatge que l'empresari demana i li donem sortides viables que pugui articular ell mateix. Assessorar coses impossibles no té gaire sentit. Cada vegada més, l'empresari sap que podem minimitzar gran part dels problemes exercint una tasca preventiva. S'ha de veure l'assessor com una persona que fa feines preventives i organitzatives prèvies. La nostra filosofia va per aquest camí: posar-se dintre de l'empresa, actuar i assessorar de cara al futur i no per a un moment concret."** Això és el que demanen al personal jove que s'incorpora a la seva empresa, que siguin bona gent i que prenguin paciència per adquirir els coneixements que els fan falta per manca d'experiència.

És difícil analitzar un programa econòmic sense haver-lo viscut, però respecte al futur de la Unió Europea, en Joan M. insisteix en el fet que, de moment, només hi ha projectes, i reconeix que poden ser engrescadors, tot i que només n'hem constatat els conflictes: **"El poder econòmic està per sobre del polític. El Mercat Comú Europeu s'enfronta als altres dos mercats competidors, l'americà i l'asiàtic, i és difícil saber si sabrem jugar bé aquesta situació. Europa és un continent vell, cansat i, de vegades, amb idees antiquades, on hi ha països que han marcat el destí del món durant el segle passat i no ho han fet massa bé. Europa hauria de fer molta política de rectificació."** En Joan considera que és una fugida davant la incapacitat de poder trobar solucions per separat: **"És una solució provisional, articulada sota uns pactes contranaturals. El problema és que els interessos polítics i econòmics primen per sobre dels sentiments i de les arrels."**



“Els drets dels immigrants són indiscutibles, si bé també és necessari establir un control adequat sobre la immigració i les condicions per obtenir el permís de treball i la residència legal al nostre país”

Joan Conrad Abenoza i Joan Maria Garriga

Sabadell (Vallès Occidental)